

COBLES a llaor de

que es venera a
de les Monges Franciscanes
a la ciutat

la DIVINA PASTORA

L'Església-Collegi
de la Plaça de la Creu
d'Igualada

Puix s'ou, pastoreta,
la flor d'aquest prat,
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

Ovel·la perduda,
pel món jo rodava,
i un pas no donava
sens una caiguda.
Mes, ja a vostra pleta
feliç he arribat.
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

Del cel per la vida
guiant la ramada,
a vostra petjada
l'herbeta floria.
En son pit alleta
l'anyell que s'abat.
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

Si es perd una ovel·la
la cerca a tothora,
i, ah!, sospira i plora
si torna sense ella.
Jo em só perdudeta,
torneu-m'hi aviat.
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

Ja guia mos passos
a pastos florits;
em peix amb sos dits,
m'adorm en sos braços.
Que dolça és l'herbeta!
que hermós és el prat!
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

Deu-me flors divines
de l'hort de Sion,
que al jardí del món
hi veig sols espines.

Aquell qui us hereda
el cel ha heradat.
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

Anyells, no sentiu
com al cel us crida?
«La prada és florida;
veniu tots, veniu.
Al cel, que és ma pleta,
serem aviat».
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

Vós s'ou la Pastora
del millor Anyell;
qui pogués com Ell
anar-vos de voral
Puix és vostra dreta
qui al llop ha lligat.
Vull ser ovelleta
de vostre ramat.

¶. Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Déu. ¶. Perquè siguem dignes de les promeses del Crist.

PREGUEM

O Déu, que vàreu disposar que, a l'anunci de l'àngel, el vostre Fill, el Verb diví, prengué carn en el si de la benaurada Verge Maria: us supliquem que concediu als qui creiem que Ella és verament Mare del Diví Pastor, l'ajut de la seva intercessió davant vostre. Pel mateix Crist, Senyor nostre. ¶. Amén.

Tornada

Puix s'ou, pas-to-re-ta, la flor d'a-quest prat, vull ser o-ve-lla-ta del vos-tre ra-mat.

Estrofa

O-ve-lla per-du-da pel món jo ro-da-va, i un pas no do-na-va sens u-na cai-gu-da,

Tornada

més ja a vos-tra ple-ta fe-liç he ar-ri-bat. Vull ser o-ve-lla-ta del vos-tre ra-mat.

JF

ES. MARIANA

Retall d'història

Josep M.^o de Casacuberta, en "La poesia religiosa en els esplets juvenils de Verdaguer", ens parla d'"un curiós autògraf verdaguerià que sembla datar de l'any 60, el qual ens ofereix la llista d'una quarantena de títols de composicions que degueren formar una part considerable de la producció més juvenívola del trobador de Folgaroles". Entre aquests títols s'hi troba **La Divina Pastora**, qual composició segons Casacuberta, "ens indica amb certesa un contingut netament religiós". Aquest poemeta **La Divina Pastora** fou inserit en el periòdic vigatà l'"Eco de la Montaña" el 23 d'agost del 1866. "Possiblement —ens segueix dient Casacuberta— era una nova redacció de la peça primerenca del mateix títol, abans citada".

El propi Verdaguer, en el pròleg dels seus "Aires del Montseny", escriu: "Quaranta anys que canto... les coses del cel". No hi ha dubte, doncs, de que als seus quinze anys ja escrivia poesia religiosa, i que fou en aquesta primera època quan començà a ocupar-se de **La Divina Pastora**, tema que, al llarg dels anys, repetiria en més d'una ocasió.

Valeri Serra i Boldú, en una biografia de Verdaguer publicada l'any 1924, diu: "Aquesta fulla de Goigs o **Cobles de la Divina Pastora**, que s'han imprès profusament en fulles soltes, ningú no diria que són un Càntic de Verdaguer, sinó que ja porta segles de popularitat". I afegeix: "A propòsit de Goigs d'aquella manera tan popular i tan catalana de cantar les lloances dels Sants, ell n'havia sigut sempre un decidit partidari i un fervent conreador. Va començar ja l'any 1870 (Vic, imp. de J. Valls) amb aquelles cobles **A la Divina Pastora** en forma çodolada:

Puix al ramat peixeu
 les flors d'amor a Déu,
 gentil Maria,
 dau-me'n un brot a mi
 que les roses d'ací
 fan sinó espines...

Aquestes cobles s'han popularitzat immensament. Les edicions posteriors porten per capçalera **Goigs en alabança de la Divina Pastora de les ànimes, Maria Santíssima que es canten en l'església del Sant Angel (Caputxins)**. Imprès per Anglada de Vic i altres estampacions".

Sense aquestes, en feia unes altres titulades: **Cobles a la Divina Pastora**, que han assolit igualment molta popularitat. L'edició més antiga que en conec —ens diu Serra i Boldú— és del 1887, i fa així:

Puix que vos pastoreu
 la flor d'aqueix prat:
 vull ser ovelleta
 del vostre ramat.

Aquestes són, precisament, les que a nosaltres ens interessien.

Des de Barcelona, el primer d'abril d'aquell 1877, Verdaguer escrivia al seu amic igualadí Dr. Jaume Serra i Jordi, Prev., condeixible seu: "Amic Jaume: ...m'acaben d'enviar mes segones cobles a la Divina Pastora..., havent-me recordat de que les vaig prometre a la teva mare, no vull perdre temps enviant-les. M'agradaria fossen del teu gust i del seu. No vaty pensar a demanar-te l'adreça i per consegüent m'és forsa mellor escriure't a la Rectoria. (Es refereix a la de l'Arxioestal de Santa Maria d'Igualada). Expressions a tos pares i vejas en que't pot servir en esta Babilònia catalana (vol dir Barcelona) ton amic que a tos mementos s'encomana. — Jacint Verdaguer, Prev., Fontanella, 11".

Sabem per l'amic Antoni Carner, a través de la seva "Història d'Igualada en 150 dates", que "el 18 de juliol del 1873, tingué efecte la fundació del Col·legi de Religioses de la Divina Pastora, Institut fundat per l'igualadí P. Josep Tous i Soler...".

Conexedor Verdaguer d'aquest esdeveniment i sabuda la devoció que per **La Divina Pastora** sentia la mare del Dr. Serra i Jordi, igualadina, li va "prometre" escriure i editar unes noves o segones "Cobles a La Divina Pastora", esperant, segons diu en la seva carta, que serien del gust de l'amic, però el que més li preocupava, era que fossin del gust de la mare d'en Serra i Jordi. Verdaguer, amb aquesta atenció, pagava, en part, el gran favor que aquella família igualadina havia fet per ell, posant-li el plat a taula durant mig any, en l'època —segons el propi Mossèn Cinto— més trista de la seva vida.

ANTONI BOADA

Facsimil dels Goigs, mides de l'original: 310 X 218 mm.
 Lletre: Mn. Jacint Verdaguer. Música: Mestre A. Català. Xilografia del segle XVI.

75è ANIVERSARI DE LA MORT DE VERDAGUER I DEL CENTENARI DE "L'ATLANTIDA".
 EDICIO COMMEMORATIVA DE L'EXPOSICIO VERDAGUERIANA ORGANITZADA PEL PERIODIC "IGUALADA" EN MOTIU DE LES FESTES DE SANT FRANCESC DE SALES DE 1978.

N.º XVII DE LA COL·LECCIO DE GOIGS FACSIMILATS DE LA COMARCA D'ANOIA EDITATS PEL GRUP "AMICS DELS GOIGS" DEL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS D'IGUALADA

Gràfiques Anoià, S. A. - Igualada, 1978

336